

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: VÝZNAM TEOLOGIE PRO SOCIÁLNÍ PRÁCI (S PRAKTICKÝM OVĚŘENÍM)

Autor práce: Veronika Vášová

Obor studia: SChP

Posudek vypracoval: Jaroslav Vokoun

Datum: 9. května 2014

Hlavním problémem práce je zřejmě to, že její název VÝZNAM TEOLOGIE PRO SOCIÁLNÍ PRÁCI se zcela míjí s jejím obsahem. Diplomandka sama v textu říká, že její téma je jiné, když v úvodu píše:

„Toto téma jsem si zvolila proto, že bych chtěla zjistit, jaký má vliv víra na sociální práci.“

„Cílem bakalářské práce je popsání podstaty víry a její vliv na profesi věřícího sociálního pracovníka.“

Rovněž tak v závěru říká:

„Cílem bakalářské práce bylo popsání podstaty víry a její vliv na profesi věřícího sociálního pracovníka.“

Diplomandce zřejmě splývá teologie, víra a křesťanství, čemuž se zdá nasvědčovat i její chybné citování názvu podkapitoly 3.1 v dalším textu: „V kapitole Význam pojmu teologická víra (viz. 3.1) uvádím...“

Název 4. kapitoly VLIV VÍRY NA POMÁHÁNÍ SOCIÁLNÍHO PRACOVNÍKA dle mého názoru také nevystihuje obsah – spíše se ve výzkumu sleduje subjektivní vidění tohoto vlivu respondenty samotnými. Hodnotu výzkumu nemohu posoudit, jen uvádím, že odpovídalo osm respondentů.

Nevím, jaké je diplomandka národnosti, problémy s češtinou má značné (chyby jsou typické zejména pro německé mluvčí). Kromě záliby ve slovesných podstatných jménech (a chybného užívání vztažných zájmen jenž, jež...) je to typický problém s mluvnickým rodem podstatných jmen:

„Prvním ze tří úloh církve, je...“ „Jednou z těchto zařízení může být nějaká chráněná dílna.“ „Sedmá vlastností je uvědomování si diakonie.“ „Negativní dopad může mít i domnívání se, že...“

Některé formulace jsou nejasné:

„Charitativní práce pokládá za svůj stěžejní úkol být členem společnosti, což je jejím posledním znakem. Jestliže je pomáhání vnímáno úkolem společnosti, měla by sem patřit i diakonie.“ „Respondenti však vidí svou víru pouze kladný vliv...“

Oponent není obeznámen se stylistickým územ v publikacích z oblasti sociální práce, ale udivující v odborném stylu je časté sebevztažení formulací k autorce místo objektivizujícího stylu. Udivuje i průběžné sebekomentování a sebehodnocení:

„Charakterizovala jsem sociální práci v míře potřebné pro mou práci, a proto bych se chtěla přesunout k další podkapitole.“ „Teď bych tedy chtěla přejít k uvedení tří základních rizik motivací.“ „Touto metodou bych se chtěla dopracovat k tomu, abych...“ „Dílčím cílem je vytvoření struktury práce, která je srozumitelná jak pro mě, tak pro toho, kdo práci bude číst.“ „Přímo ze zvoleného tématu mé práce mi vyplývá, že je tato kapitola na místě.“ „I když si myslím, že práce má nějaké mezery, tak se mi, dle mého názoru, povedlo napsat srozumitelnou a provázanou práci, s jejímž čtením by neměl mít čtenář problém.“

Zřejmě bez ohledu na obor je ale zcela nepřijatelný způsob citování – citace pod čarou jsou často neúplné, aniž by byly regulérně zkracované s odkazem na seznam zdrojů, kde jsou údaje v pořádku – ovšem u článků z odborných časopisů nejsou v závěrečném seznamu vůbec uvedeni autoři článků!!! (v citacích pod čarou jsou, ale například autorka neuvede u jména časopisu jeho číslo...).

Vzhledem k tomu, že diplomandčino zaměření není humanitní, lze zřejmě jazykové prohřešky shovívavě přijmout. Proto

práci doporučuji k obhajobě

Předmětem obhajoby by ovšem měla být i otázka, zda lze práci přijmout s tímto způsobem citování zdrojů.

V Českých Budějovicích 9. května 2014

Jaroslav Vokoun